

dosarul nr. 3ra-1229/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (V. Chisilița)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Întreprinderea cu Capital Străin „GNF Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Mocanu Valentin,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Rotaru Aurel împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „GNF Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică și Nadejda Popova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „GNF Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva hotărârii din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă

La 19 iunie 2018 Rotaru Aurel a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „GNF Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 24 martie 2018 furnizorul de energie electrică a emis factura pentru energia electrică consumată în perioada de facturare 23 februarie 2018-22 martie 2018, pentru locul de consum NLC:7187496, de pe str. Socoleni, 12, ap. 38, în valoare de 5,97 de lei.

Fiind un consumator de bună credință și reieșind din valoarea mică a facturii, la data de 24 martie 2018 a adresat o sesizare online în adresa furnizorului, prin care a solicitat verificarea echipamentului de măsurare a energiei electrice pentru locul de consum în cauză. Ca urmare a verificării realizate, la 12 aprilie 2018 furnizorul a emis o altă factură pentru energia electrică consumată pentru locul de

consum nr. 7187496039 cu indicarea spre plată a unei sume de 7 209,90 de lei, din care o presupusă datorie înscrisă sub alt consum activ de 7 199,96 de lei.

La 13 aprilie 2018 s-a adresat repetat către furnizor printr-o sesizare online, solicitând explicații privind modul de calculare a consumului de energie electrică, modul în care s-a acumulat datoria respectivă, inclusiv și solicitarea de formare a unei comisii tehnice pentru expertizarea modului de funcționare a aparatelor de măsurare a energiei electrice pentru locul de consum vizat.

Prin răspunsul nr. 0505/27227 din 21 aprilie 2018, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL i-a comunicat că au fost revizuite toate facturile pentru perioada contractului cu consumatorul casnic Aurel Rotaru, fiind emisă o nouă factură pentru energia electrică cu o datorie istorică de 7203,93 de lei, care reflectă diferența dintre cantitatea de energie electrică efectiv consumată și cea efectiv achitată, nefiind prezentate detalii tehnice, care ar explica originea diferenței de energie electrică consumată și efectiv plătite, care a generat apariția datoriei respective.

Urmare a situației create, la 11 mai 2018 a depus cerere prealabilă în adresa furnizorului, prin care a solicitat anularea facturii nr. 7187496039 din 12 aprilie 2018, cu interzicerea deconectării de la rețeaua electrică a locului de consum nr. NLC 7187496, amplasat pe str. Socoleni 12, ap. 38 până la soluționarea definitivă a acestui litigiu.

Prin răspunsul furnizorului din 04 iunie 2018 i-a fost comunicat că energia electrică consumată la locul de consum NLC 7187496 de pe adresa str. Socoleni 12, ap. 38 a fost facturată de facto în perioada de acțiune a contractului (2016-2018) de echipamentul de măsurare ce aparținea unui alt consumator amplasat pe adresa str. Socoleni 12, ap. 40, iar factura pentru energia electrică în valoare de 7 209,96 de lei pentru locul de consum NLC 7187496 rămâne în vigoare și datoria de 7 199,95 de lei nu poate fi anulată, în măsura în care acesta reflectă consumul real al apartamentului nr. 38 de pe str. Socoleni 12. Or, consumatorul casnic Aurel Rotaru a beneficiat de o îmbogățire fără justă cauză.

Reclamantul a considerat că răspunsul furnizorului este neîntemeiat, iar acțiunile acestui sunt abuzive, deoarece răspunsurile furnizorului referitor la acumularea datoriei de 7 199,95 de lei relevă o eroare tehnică a conectării echipamentelor de măsurare. Or, pe perioada de acțiune a contractului cu consumatorul Aurel Rotaru, facturarea s-a realizat în baza unui echipament de măsurare care înregistra consumul de energie electrică pentru un alt consumator amplasat pe str. Socoleni 12, ap. 40.

Astfel, furnizorul recunoaște că această eroare tehnică nu -i poate fi imputată reclamantului în calitate de consumator casnic, având în vedere că instalarea, verificarea, precum și buna funcționare a echipamentului de măsurare este pusă în sarcina operatorului de rețea, care are obligația verificării periodice a echipamentelor de măsurare, cât și a schemei de conectare.

A solicitat anularea facturii nr. 7187496039 din 12 aprilie 2018 cu excluderea sumei de 7 199,95 de lei din factura de plată, ca fiind inclusă ilegal și repararea prejudiciului moral 30 000 de lei pentru prestarea necalitativă a serviciului de furnizare a energiei electrice.

Prin încheierea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost atrasă în proces Nadejda Popova ca intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulată factura nr. 7187496039 din 12 aprilie 2018 în partea introducerii spre plată a sumei de 7 199,95 de lei cu încasarea prejudiciului moral de 5 000 de lei; în rest acțiunea a fost respinsă.

La 09 ianuarie 2019 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat apel împotriva hotărârii din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL împotriva hotărârii din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Instanța de apel a menționat că prin răspunsul din 18.05.2018 ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” a informat că în urma examinării petiției depuse de Rotaru Aurel i-a fost comunicat că ca rezultat al îndeplinirii dispoziției de lucru din 04.04.2018 s-a constatat că la locul de consum nr, NLC 7187496 de pe adresa str. Socoleni 12, ap. 38 a fost conectat prin contorul nr. 03487169, care în baza de date a furnizorului a fost înregistrat după ap. 40, dar la locul de consum nr. NLC 7187498 (ap. 40) a fost conectat prin contorul nr. 03487166, care în baza de date a fost înregistrat după ap. nr. 38. Conectarea eronată a contoarelor electrice s-a produs la data de 24.03.2016 la montarea contoarelor și racordarea apartamentelor din blocul locativ menționat la rețelele electrice ale operatorului de rețea. Ca urmare, în baza de date au fost introduse modificările corespunzătoare, fiind efectuată recalcularea energiei electrice facturate pentru locurile de consum pentru perioada 24.03.2016-04.04.2018 (din data montării). Deci pentru ap. 38 pe perioada indicată s-a facturat 4 126 kwh, real fiind consumat (contorul ap. 40) 7 804 kwh , iar diferența este de 3678 kwh, fiind calculată suma de 7 199,95 lei, iar pentru ap. 40 pe perioada indicată s-a facturat 7 804 kwh, real fiind consumat 4 126 kwh (contor ap. 38), iar diferența este de 3 678 kwh, fiind restituită consumatorului (ap. 40) în calitate de avans de 7 199,95 de lei. Astfel, în urma recalculărilor efectuate în adresa consumatorului Rotaru Aurel (ap. 38) s-a emis spre achitare factura în sumă de 7 199,95 de lei.

Instanța de apel a apreciat ca fiind plauzibilă concluzia instanței de fond privind obligația operatorului sistemului de distribuție de a instala și configura echipamentele de măsurare la locul de consum, precum și responsabilitatea acestuia pentru corectitudinea lucrărilor efectuate și pentru eventualele prejudicii cauzate. Or, este cert că operatorul de rețea este obligat să verifice periodic atât echipamentele de măsurare, cât și schema de conectare a echipamentului de măsurare, iar în cazul în care reprezentanții operatorului nu-și onorează obligația de a verifica corespunzător echipamentul de măsurare, acest fapt este imputabil exclusiv operatorului și nu poate fi pusă în sarcina consumatorului final.

A acest capitol, instanța de apel a concluzionat că consumatorului final Aurel Rotaru nu -i poate fi impusă spre achitare suma de 7 203,93 de lei, în contextul în care aceasta rezultă dintr-un presupus volum contorizat prin intermediul unui alt

echipament de măsurare, față de care reclamantul nu și-a putut exercita drepturile prevăzute de legislația în vigoare.

Mai mult ca atât, apelantul nu a fost nicidecum prejudiciat de situația creată, întrucât volumele de energie electrică consumat la cele 2 locuri de consum au fost achitate de către cei 2 consumatori finali, deci nu se atestă prejudiciul furnizorului în acest sens.

La 15 august 2019 ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL a depus recurs împotriva deciziei din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că normele legale într-adevăr stabilesc responsabilitatea distribuitorului și a furnizorului de instalare a contorului electric și evidența consumului de energie electrică. Aceasta însă, nu exclude aplicarea art. 92 din Regulamentul pentru furnizarea și furnizarea energiei electrice, care nu condiționează repararea erorilor de facturare din vina sau responsabilitatea furnizorului sau a consumatorului.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel,

dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Prin avizul de recepție se atestă că reprezentantul recurentului, avocatul Mocanu Valentin a primit decizia instanței de apel la data de 06 august 2019. Prin urmare, recursul depus la 15 august 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „GNF Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Mocanu Valentin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „GNF Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Mocanu Valentin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2),(3),4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 207, 433 lit. a), 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „GNF Furnizare Energie”
Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Mocanu Valentin, se
declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru